

Оскулателен параболоид

Нека $F: \vec{r} = \vec{r}(u, v)$, $(u, v) \in D$
е гладка повърхнинка. $P, Q \in F$:
 $\vec{OP} = \vec{r}(u, v)$, $\vec{OQ} = \vec{r}(u + \Delta u, v + \Delta v)$
Казваме, че Q клони към P по F ,
ако $\vec{r}(u + \Delta u, v + \Delta v) \rightarrow \vec{r}(u, v)$
при $\Delta u \rightarrow 0$ и $\Delta v \rightarrow 0$.

Нека F е 3-кратно гладка и
 Π е произволен параболоид с връх P ,
ос - нормалата на F в P .

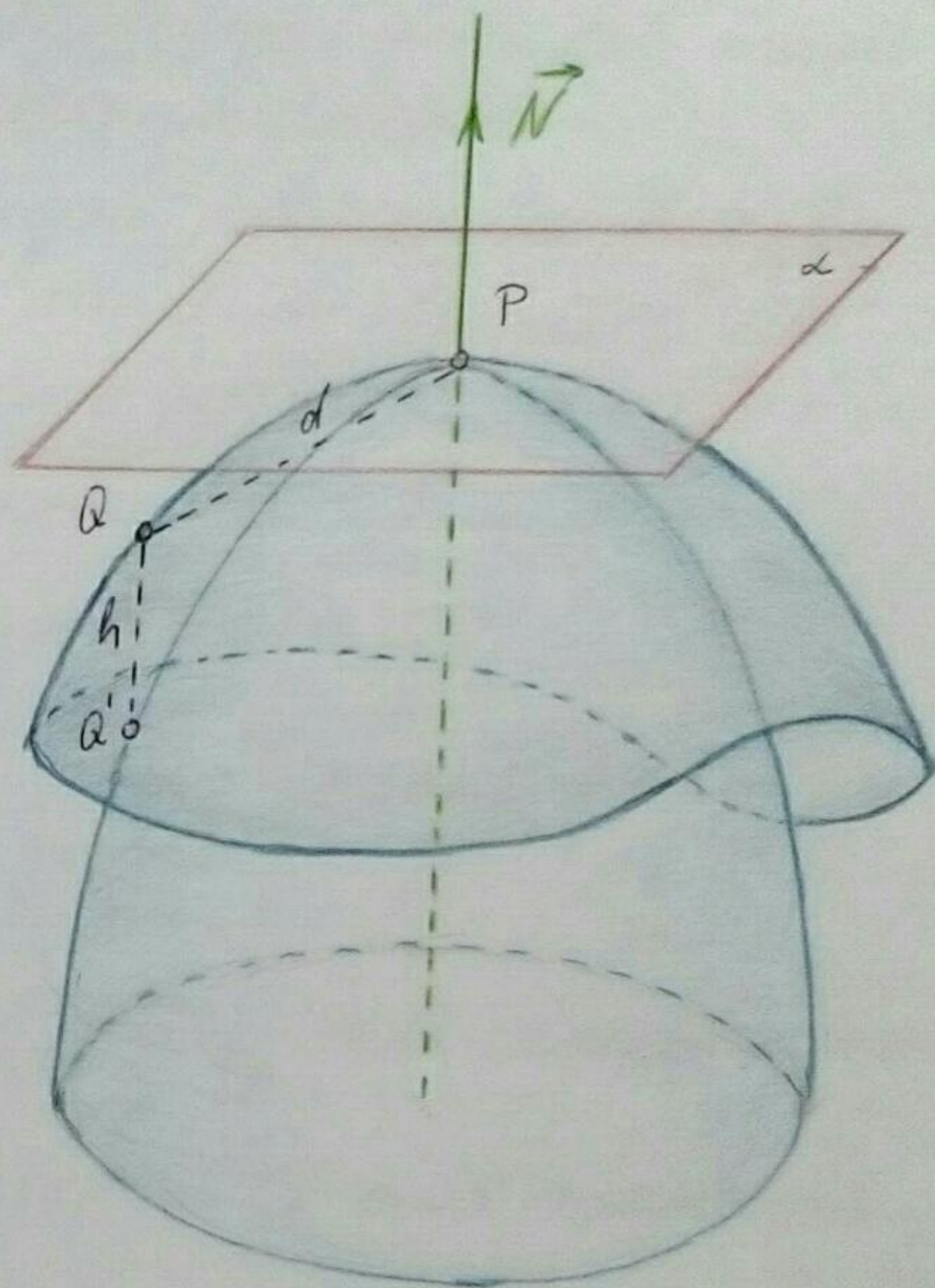
Правата през Q , успоредна на
нормалата, пресича Π в точка Q' .

Означаваме с $h = |QQ'|$ и с $d = |PQ|$.

Параболоидът Π се нарича оскулателен параболоид на F в т. P ,

ако $\frac{h}{d^2} \rightarrow 0$ при $Q \rightarrow P$ по F .

В сила е

Теорема Всяка 3-кратно гладка повърхнина има във всяка своя точка единствен оскулателен параболоид. (2)

Доказателство Нека F е 3-кратно гладка повърхнина, $F: \vec{r} = \vec{r}(u, v)$, и P е произволна фиксирана точка от F . Избираме ОКС $K = P\vec{e}_1\vec{e}_2\vec{e}_3$, така че \vec{e}_3 да е колinearен с нормалата на F в $m.P$. Следователно допирателната равнина α в $m.P$ съвпада с $P\vec{e}_1\vec{e}_2$. Спрямо K $\vec{r} = \vec{r}(u, v) = x(u, v)\vec{e}_1 + y(u, v)\vec{e}_2 + z(u, v)\vec{e}_3$ т.е.

$$F: \begin{cases} x = x(u, v) \\ y = y(u, v) \\ z = z(u, v) \end{cases} \quad (u, v) \in D \Rightarrow \vec{N} = \vec{r}_u \times \vec{r}_v \left(\begin{vmatrix} y_u & z_u \\ y_v & z_v \end{vmatrix}, \begin{vmatrix} z_u & x_u \\ z_v & x_v \end{vmatrix}, \begin{vmatrix} x_u & y_u \\ x_v & y_v \end{vmatrix} \right)$$

В $P(0, 0, 0)$ $\vec{N}(P) \parallel \vec{e}_3(0, 0, 1) \Rightarrow$ в P $\begin{vmatrix} x_u & y_u \\ x_v & y_v \end{vmatrix}_P \neq 0$. Следователно съществува нормална околност на P , в която F има представяне

$$F: \begin{cases} x = x \\ y = y \\ z = f(x, y) \end{cases} \Rightarrow \alpha_P: \begin{vmatrix} x & y & z \\ 1 & 0 & f_{x(0,0)} \\ 0 & 1 & f_{y(0,0)} \end{vmatrix} = x f_{x(0,0)} + y f_{y(0,0)} - z = 0, \text{ т.е.}$$

$F: z = f(x, y)$, $f(0, 0) = 0$, като допирателната равнина в $P - \alpha_P$:
 $\alpha_P: z = x f_{x(0,0)} + y f_{y(0,0)}$

От $\Delta \equiv P\vec{e}_1\vec{e}_2: z=0 \Rightarrow f_x(0,0)=0$ и $f_y(0,0)=0$. (3)

В тази околност на P развитието на $f(x,y)$ в ред на Маклорен има следния вид

$$f(x,y) = f(0,0) + f_x(0,0)x + f_y(0,0)y + \frac{1}{2} [f_{xx}(0,0)x^2 + 2f_{xy}(0,0)xy + f_{yy}(0,0)y^2] + E(x,y)(x^2+y^2),$$

където $E(x,y)$ е малка функция на x,y която $E(x,y) \rightarrow 0$ при $x \rightarrow 0, y \rightarrow 0$

От $f(0,0) = f_x(0,0) + f_y(0,0) = 0 \Rightarrow$

$$f(x,y) = \frac{1}{2} [f_{xx}(0,0) \cdot x^2 + 2f_{xy}(0,0)xy + f_{yy}(0,0)y^2] + E(x,y)(x^2+y^2) \quad \text{или}$$

ако означим $f_{xx}(0,0) = l$, $f_{xy}(0,0) = m$ и $f_{yy}(0,0) = n$, то

$$f(x,y) = \frac{1}{2} [l x^2 + 2mxy + n y^2] + E(x,y)(x^2+y^2).$$

Следователно \mathcal{F} е локално към параболоид с допирателна равнина Δ в точката P .

Всеки параболоид Π с връх началото на координатната система P и ос $P\vec{e}_3$, както и параболитен цилиндър и равнина през P , перпендикулярна на \vec{e}_3 се задава с уравнение от вида

Забелка: на параболитния цилиндър може да гледаме като на изроден параболоид!

$$\pi: Z = \frac{1}{2} [ax^2 + 2bxy + cy^2]$$

Нека $Q \in F, Q(x, y, f(x, y))$. Тогава $Q': QQ' \parallel O\vec{e}_3, Q' \in \pi$ е скор-
динати $Q'(x, y, \frac{1}{2}(ax^2 + 2bxy + cy^2))$. Тогава $h = |QQ'| =$

$$= \sqrt{f(x, y) - \frac{1}{2}(ax^2 + 2bxy + cy^2)} = \left| \frac{1}{2}((l-a)x^2 + 2(m-b)xy + (n-c)y^2) + \varepsilon(x, y)(x^2 + y^2) \right|,$$

$$\Rightarrow d^2 = |PQ|^2 = x^2 + y^2 + f(x, y)$$

$$1. \text{ Нека } y=0, x \rightarrow 0 \Rightarrow \frac{h}{d^2} = \frac{|\frac{1}{2}(l-a)x^2 + x^2\varepsilon(x, 0)|}{x^2 + f^2(x, 0)} = \frac{|\frac{1}{2}(l-a) + \varepsilon(x, 0)|}{1 + \frac{x^4}{x^2}[\frac{1}{2}l + \varepsilon(x, 0)]^2}$$

$$\Rightarrow \text{при } x \rightarrow 0 \quad \frac{h}{d^2} \rightarrow \left| \frac{1}{2}(l-a) \right| \Rightarrow a = l.$$

Аналогично при $x=0, y \rightarrow 0$ получаваме $n = c$ и при $x=y \rightarrow 0$ получаваме $m = b$. Следователно, ако π е акулатен параболоид в ш. P , то π е с уравнение

$$\pi: Z = \frac{1}{2} [f_{xx}(0,0)x^2 + 2f_{xy}(0,0)xy + f_{yy}(0,0)y^2]$$

За Π имаме $\frac{h}{d^2} = \frac{|\varepsilon(x,y)(x^2+y^2)|}{x^2+y^2+f^2(x,y)} = \frac{|\varepsilon(x,y)|}{1 + \frac{f^2(x,y)}{x^2+y^2}} < |\varepsilon(x,y)|$ (5)

От $\varepsilon(x,y) \rightarrow 0$ при $x \rightarrow 0, y \rightarrow 0$ следва, че $\frac{h}{d^2} \rightarrow 0 \Rightarrow$
 Π е оскулатен параболически на F в точката P .

Видове точки върху повърхнината

В достатъчно малка околност на точка P от прикрито малка повърхнината F тази повърхнината се апроксимира от оскулатия си параболически Π , т.е. Π дава с голяма точност представа за геометрията на F . Следователно класификацията на видовете точки зависи от вида на Π : $2z = \ell x^2 + 2mxy + ny^2$
 Най-общо 1.) при $\ell n - m^2 > 0$ Π е елиптичен параболически и P наричаме елиптична 2.) при $\ell n - m^2 < 0$ Π е хиперболически параболически и P наричаме хиперболическа и 3.) при $\ell n - m^2 = 0$ Π е параболически цилиндър.

Можем да изберем $K = P\vec{e}_1\vec{e}_2\vec{e}_3$, така че Π да е в
каноничен вид

$$\Pi: 2z = ax^2 + cy^2$$

1. При $ac > 0$ Π е елиптичен параболоид - P-елиптична
2. При $a = c$ Π е ротационен елиптичен параболоид. В този
случай P се нарича апсидна точка.
2. При $ac < 0$ Π е хиперболически параболоид - P-хиперболическа
3. При $a = 0, c \neq 0$ Π е параболически цилиндър - P-параболическа
($a \neq 0, c = 0$)
4. При $a = c = 0$ Π е равнина - $\alpha \equiv P\vec{e}_1\vec{e}_2$ - P-равнинна.

Примери...